

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/318/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203340
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:5614203340.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Jozefa Engela v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, Bratislava, proti žalovanej: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, o zaplatenie 1240,47 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 9C/102/2014-71 zo dňa 05.02.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a vo výroku o trovách konania..

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 524,88 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcu čo do zvyšku zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa 497 Obchodného zákonníka, § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 2 písm. a) a b), § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 2, § 4 ods. 3, § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5, § 53 ods. 9, § 37, § 39, § 517 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka.

V odôvodnení uviedol, cit: „Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1240,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 26,28 % ročne zo sumy 690,51 eur od 09.04.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 14.05.2014 uviedol, že si nárokuje sumu vo výške 1245,75 eur, čo predstavuje istinu vo výške 683,99 eur, t.j. dlžnú sumu úveru bez úrokov z úveru, predstavuje rozdiel medzi čerpanou čiastkou a sumou, ktorú žalovaný uhradil a to 745,19 eur mínus 61,20 eur. Zároveň žalovaný sumu tvorí úrok z úveru vo výške 543,22 eur vyčíslený vždy zo základu splátky k príslušnému dátumu vyúčtovania predpisu splátky na úhradu. V zmysle platobnej disciplíny žalovaného, ktorá je zrejmá zo splátkového kalendára, dlžný úrok predstavuje rozdiel medzi vyúčtovaným úrokom z úveru vo výške 745,19 eur a uhradenou časťou úroku z úveru vo výške 61,20 eur. Čo sa týka poplatku za výpis z účtu žalobca uviedol, že dlžná suma vo výške 6,52 eur predstavuje rozdiel medzi vyrubeným poplatkom vo výške 24,15 eur a sumou 17,63 eur, ktorú žalovaný na túto položku uhradil, t.j. 4 x vyrubený

a žalovaným neuhradený poplatok za výpis z účtu vo výške 1,63 eur, jedná sa o poplatok za výpis sa vyrubuje jedenkrát mesačne. Ďalší nárok vo výške 9,72 eur predstavuje zmluvnú pokutu v zmysle § 3 Hlavy 14 ÚP vo výške 8 % zo splátky, s úhradou ktorej sa odporca dostal do omeškania. Úrok z omeškania vo výške 2,30 eur predstavuje úrok z omeškania v zákonnej výške.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 23.04.2010 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver s úverovým rámcom vo výške 740 eur s výškou mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná uhradila do zosplatnenia sumu 220,31 eur, dňa 27.09.2011 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovanou uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku a poplatkov.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd mal v danej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 745,19 eur vo forme úverového rámca, teda ako revolvingový úver. Výška mesačnej splátky bola vo výške 4 % z dlžnej sumy. RPMN v zmluve uvedené nebolo. Úroková sadzba bola uvedená pod bodom 40 a to jednak vo výške 26,28 % ročne a jednak tam bola uvedená aj výška 11,88 % ročne. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové podmienky žalobcu.

Súd zmluvnú podmienku uvedenú v bode 40, ktorá sa týka úrokovej sadzby vyhodnotil v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda ako neplatnú. Toto ustanovenie zmluvy tým, že stanovuje dva druhy výšky úrokov, ktoré sú v značnom rozdieli a spotrebiteľovi nie je zrejmé a ani nemôže byť zrejmé podľa formulácie zmluvy aká je v skutočnosti výška úrokov sadzby je na druhej strane aj obchádzaním zákona spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Zároveň, tak ako je toto ustanovenie bodu 40 úverovej zmluvy postavené je táto časť právneho úkonu, t.j. úverová zmluva v časti dohody o úrokoch nezrozumiteľná, teda absentuje základná náležitosť právneho úkonu a to jeho zrozumiteľnosť a určitosť.

Na základe uvedeného súd vyhodnotil túto časť zmluvy ohľadom dohody o úrokoch ako neplatnú. Teda súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami považoval celý úver za bezúročný. Z vykonaného dokazovania z výpisu z účtu, splátkového kalendára predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná prostredníctvom výberu z bankomatu alebo platbou kartou vyčerpala finančné prostriedky len vo výške 745,19 eur pokiaľ išlo o reálne výbery. Z výpisu vyplýva, že žalobca zaúčtoval na úkor úverového účtu žalovanej aj poplatky. Zároveň bolo preukázané, z výpisu z účtu, splátkového kalendára predloženého žalobcom vyplýva, že celkovo žalovaná v prospech žalobcu uhradila sumu 220,31 eur. Teda suma, ktorú má ešte žalovaná uhradiť je 545,19 eur.

Druhou zložkou je nárok na zmluvnú pokutu v sume 12,02 eur v zmysle všeobecných obchodných podmienok podľa hlavy 14 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní spolu súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2011 sp. zn. 3Co/3/2011. V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody) takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Zároveň taktiež neakceptoval postup žalobcu ohľadom účtovania poplatkov na úkor na ťarchu úverového účtu žalovanej. Zmluvnú podmienku, ktorá to umožňovala považoval za neprijateľnú pretože nebola individuálne dojednaná. Uvedené ustanovenie zmluvy má za následok založenie nevyváženého vzťahu veriteľa a dlžníka v otázkach plnenia dlhu spotrebiteľa. Nevyváženosť iba podčiarkuje skutočnosť,

že vzťah sa v otázke plnenia stáva pre spotrebiteľa netransparentným a konanie dodávateľa v niektorých prípadoch až nepredvídateľným. Takáto zmluvná podmienka, postup žalobcu vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.“

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby čo do zvyšku a súvisiacemu výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že úverová zmluva spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti, ktoré v čase jej uzatvorenia mala a mohla spĺňať, na základe čoho je nárok navrhovateľa na vrátenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami dôvodný. Pri výklade náležitostí spotrebiteľských zmlúv je potrebné venovať pozornosť tomu, či z celkového obsahu zmluvného dojednaní je možné zistiť zákonom vyžadované údaje. Neuvedenie údajov stanovených v ustanovení § 3 ods. 6 ZSÚ tento zákon nesankcionuje neplatnosťou príslušnej zmluvy ani sa spotrebiteľský úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov. Následná súdna kontrola zmluvných dojednaní spotrebiteľskej zmluvy môže byť realizovaná iba v medziach zákonom vymedzeného rámca. Prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil, ak na poskytnutý úver aplikoval ust. § 4 ods. 2 ZSÚ, v zmysle ktorého učinil záver, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Výška úroku bola dohodnutá na prednej strane zmluvy v bode 40., z ktorého vyplýva, že výška úrokovej sadzby je závislá od výšky vyčerpanej čiastky, pričom konkrétna výška úrokovej sadzby je uvedená v sadzobníku. Nakoľko navrhovateľ poskytol žalovanej úverový rámec len do výšky 740 eur, je nesporné, že na poskytnutý úver sa vzťahovala úroková sadzba vo výške 26,28 %. Rovnako dojednanie o zmluvnej pokute, obsiahnuté v úverových podmienkach je platné, nakoľko žalovaná na prednej strane zmluvy vyhlásila, že prejavuje súhlas byť podmienkami viazaná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 01.09.2000, sp. zn. 4 Obdo 4/99. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba čo do zvyšku zamietnutá ako aj súvisiaci výrok o trovách konania.

Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (23.04.2010) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 písm. h) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

V konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanej v zmysle zmluvy o úvere zo dňa 23.04.2010, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch úver s úverovým rámcem vo výške 740 Eur, čo znamená, že žalovaná mohla čerpať finančné prostriedky maximálne do tejto výšky. V zmysle Sadzobníka výška úrokovej sadzby pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1000 Eur bola určená na 26,28 % ročne a pri vyčerpanej čiastke vyššej ako 1000 Eur predstavovala 11,88 % ročne. Keďže žalovaná mohla čerpať úver len do výšky 740 Eur, t.j. menej ako 1000 Eur, odvolací súd konštatuje, že žalobcovi, ktorý žalovanej predstrel na podpis ním vypracovaný formulárový návrh na uzavretie zmluvy nič nebránilo uviesť konkrétnu výšku úrokovej sadzby priamo v návrhu zmluvy, nie iba odkazom na Sadzobník. Určovanie konkrétnej výšky úrokovej sadzby odkazom na všeobecné obchodné podmienky resp. sadzobník nie je možné považovať za rešpektovanie zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý úrokovú sadzbu vymedzuje ako obligatórnu náležitosť zmluvy (§ 4 ods. 2 písm. h)). Úrok, úroková sadzba je pojmovým znakom zmluvy o úvere, ide o základnú náležitosť zmluvy a spotrebiteľ musí mať v čase uzatvárania zmluvy určité a zrozumiteľné informácie o podmienkach zmluvného vzťahu, do ktorého vstupuje. Spôsob, akým bola v danom prípade dojednaná výška úrokovej sadzby (uviedenie dvoch rôznych úrokových sadzieb v zmluve o úvere, pričom konkrétna výška vyplývala zo Sadzobníka) je pre spotrebiteľa mätúci, neprehľadný a tak, ako to správne konštatoval súd prvého stupňa, nespĺňa v tejto časti podmienku určitosti právneho úkonu.

Pokiaľ ide o dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnutej v Úverových zmluvných podmienkach, k tomuto odvolací súd uvádza, že nelimitovaná percentuálna zmluvná pokuta je obchádzaním úrokov z omeškania, ktoré lepšie vystihujú sankcionovanie spotrebiteľa za jeho prídlhé omeškanie.

Odvolací súd zastáva názor, že pri 8%-nej pokute z omeškanej čiastky v spotrebiteľských veciach ide o neprimeranú výšku. Zmluvná pokuta v prepočte na rok (per annum) dosahuje výšku 96%. Odvolací súd nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty a uznáva jej osobitosti v porovnaní s úrokmi z omeškania, teda nepopiera popri sebe ani uplatňovanie úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty. Muselo by sa však jednať o zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu. Tento stav vyvoláva hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa. Predmetná zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pretože podmienky, za akých žalobca dojednáva zmluvnú pokutu so spotrebiteľmi poškodzujú spotrebiteľa. Kvalifikačným kritériom

pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad (čl. 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Predstavuje teda neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná.

Odvolačný súd sa rovnako stotožňuje aj s posúdením dojednaní o poplatku ako neprijateľnej podmienky súdom prvého stupňa.

Vo vzťahu k zakotveniu obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv, dojednaní o zmluvných pokutách a poplatkoch vo všeobecných obchodných podmienkach, resp. „iných listinách, na ktoré spotrebiteľ nepripojil svoj podpis odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/1, v zmysle ktorého cit.: „Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednaní, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosť spotrebiteľa zrejme uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa v právnom vzťahu poctivo a takému dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (listiny, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Výnimku predstavujú špecifické prípady, kedy sa z povahy veci uplatňuje špecifický režim (zmluva o preprave osôb a pod.). Nie je dôvodnou námietka žalobcu o nesprávnej aplikácii § 4 ods. 2 a 5 ZoSÚ, keďže súd prvého stupňa dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v dôsledku neplatnosti dojednaní o úroku a poplatku v zmysle § 53 ods. 5, § 37 Občianskeho zákonníka. Z neplatných zmluvných dojednaní žalobcovi nevzniklo právo na plnenie voči žalovanej.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná je žalobcovi povinná vrátiť len sumu zodpovedajúcu ňou vyčerpaným finančným prostriedkom (745,19 Eur), pričom žalobcovi už uhradila sumu 220,31 Eur, rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým žalobu v časti prevyšujúcej sumu 524,88 Eur zamietol, bolo správne.

Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

Preto odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. s1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol a úspešná žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila, žiadne trovy odvolacieho konania jej zo spisu nevyplývajú, odvolací súd preto náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.